

31. 10. 2021 / ODER /
RECENZIJA

ŽIVA KADUNC

Živa Kadunc (1998) je obiskovala program Umetniška gimnazija: smer sodobni ples, izobraževanje pa je nadaljevala na Fakulteti za matematiko in fiziko in na Filozofski fakulteti. Trenutno deluje tudi na Radiu Študent, platformi SEEstage in v Magical Serpentes Theatre.

Kastracija

Koncept in izvedba: Glass Illka
Mentorica: Anita Wach
Svetovalka pri besedilu: Varja Hrvatin
Kostumografinja in scenografka: Olja Grubić
Zvok: Eduardo Raon
Tehnično vodstvo in luč: Špela Škulj
Umetniško vodstvo: Bojan Jablanovec
Producentka: Špela Trošt
Produkcija: Via Negativa
Koprodukcija: Mesto žensk v sodelovanju s Slovenskim mladinskim gledališčem in Zavodom Maska
Zahvala: Cankarjev dom, Tibor Mihelič
Projekt je nastal v laboratoriju Vie Negative za uprizarjanje – VN Lab
2020/2021.
Datum premiere: 16. 10. 2021, Nova pošta
Datum ogleda: 17. 10. 2021, Nova pošta

Na Novi pošti smo lahko bili priča verbalnemu performansu *Kastracija*, ki je nastal v okviru **27. festivala Mesto žensk**. S preprosto strukturo in konsistentno izvedbo nas je kolektiv **Glas Illka** popeljal na precej satiričen razmislek o medijskem doživljanju, prežvekovanju in prevajanju predvsem političnih situacij, ki so bile v kurcu znatno aktualizirane.

Verbalno je dogodek osmišljala pojava z ženskim glasom, ki je v zlati pompozni, a elegantni opravi (del te je bil tudi zlat krog, s trakovi privezan na njena ramena, ki ji je dajal še poseben sij) s profesionalnim glasom brala novice z bobna. Ko nas je to »Sonce« tako razsvetljevalo z mnogimi novicami, je ob mnogih banalnostih, ki so bile največkrat povezane z aktualnim političnim dogajanjem, nadomestilo določeno besedo z besedo »kurac«. S tem so ustvarjalci opominjali na podle (predvsem domače) politične kurce, ki so zadnje čase tako bizarne, da se zdijo kot neka satirična karikatura, predvsem pa so se konkretno oprli na t. i. verbalno diarejo politične retorike. Če obstaja svoboda govora v politični sferi, ki uspe nivo dialoga kar naprej nižati in nižati, lahko svoboda govora obstaja tudi na odru, še bolj pa v medijih.

Da pa se ne osredotočimo zgolj na politične nebuloze, ki se zdijo namen zgolj samim sebi in eksistirajo brez esence, pa se ozrimo še na medije, ki politično kmetavzarstvo pridno širijo. Ti so v zadnjih dveh letih doživeli in nekateri celo preživeli cele vrste neutemeljenih kurcev, bolj ali manj neposrednih napadov, ukinitvev financiranja in še bi lahko naštevali. Neoporečnost veliko in velikih slovenskih medijev je tako generalno postavljena pod vprašaj.

Glas Illka, ki nam prek glasilk sonca to nazorno sporoča, pa se okrepi še z simboličnimi vložki, kot so denimo sajenje rož (leporečenje, bi lahko rekli!) v zemljo, nad katero sveti sonce. Poleg tega je prisoten harfist, ki skozi skoraj celotno uprizoritev brenka nežne melodije na ta prelepi instrument, kar nam da vedeti, da smo na luksuzni in vzvišeni ravni sporočanja in sporazumevanja, harfa pa jasno pridaja tudi občutek popolnosti, skorajda nebes na zemlji. Slednja je bila med branjem nespodobnosti tudi razrahljana, da je laže medse sprejela posajene cvetke. Prav tako so bili mimohodi psa (ki ga je uprizarjala ena izmed ustvarjalk), ki je zahteval veliko pozornosti, krave (ki jo je uprizarjal eden izmed ustvarjalcev), ki je brezobzirno teptala čez vse, ustvarjalke, ki je (namerno) brezbržno prečkala prostor in kadirca, ki si je z razvado postregel kar sredi tega fenomenalnega medijskega dogodka. In gledalci sprejmemo vse to, kot sprejmemo nivo politikov in njihove komunikacije, znatno nepomembne predmete politične obravnave, medtem ko na pomembnejše in vplivnejše reči, ki nas zadevajo, pozabimo, ali bolje: spregledamo. Tako sami postajamo brezobzirne krave, ki se ne ozirajo niti na kurce, na katerih slonijo, prežvekujejo že prebavljene vsebine in so ideološko lenobne.

Z izrazito inovativno scenografijo, ki ji močan pomen dodaja kostumografija (scenografija in kostumografija: **Olja Grubić**), performans zasije v polni luči. Nosi ravno pravo mero duhovitega, (družbeno) kritičnega, kratkočasnega in opozarjajoče/opominjajoče informativnega. Celotna ustvarjalna ekipa je v sozvočju kurca, branega besedila in režije, ki pa jih še nadgrajuje natančen razmislek o dejanskem političnem dogajanju (da ne plavamo ponovno v teoriji kritike kapitalizma). Performans je tako čudovito spretno zastavljen in tako tudi vreden ogleda.

ANITA WACH GLASS
ILLKA KATRACIJA MASKA MEDNARODNI FESTIVAL MESTO
ŽENSK MESTO ŽENSK OLJA
GRUBIĆ PERFORMANS SLOVENSKO MLADINSKO
GLEDALIŠČE VIA NEGATIVA VN LAB